

Mỹ có hai ngày lễ lớn, lớn không phải vì được biết nhưng lớn vì nó đánh dấu hai ngày quan trọng trong đời sống hàng năm của người Mỹ. Hai ngày lễ đó là ngày Lễ Tưởng niệm Chiến Sĩ Trận Vong, Memorial Day và ngày Lễ Lao Động, Labor Day. Lễ Tưởng niệm Chiến Sĩ Trận Vong nằm vào ngày thứ Hai cuối cùng của tháng Năm và Lễ Lao Động vào ngày thứ Hai đầu tiên của tháng 9. Khoảng giữa hai ngày lễ này là những ngày nghỉ hè của đa số các trẻ em học và cũng là dịp nghỉ hè của nhiều người. Cuối tuần này thường được gọi là cuối tuần cuối cùng của mùa hè. Học sinh, sinh viên bắt đầu đi học lại và đời sống trở lại với những sinh hoạt bình thường.

Đối với những người chưa có dịp nghỉ hè, cuối tuần này là dịp để nghỉ. Đối với những người đã nghỉ hè thì mất trong những ngày đầu khó nhất là trở lại với công việc hàng ngày. Sau khi được nghỉ một thời gian, chúng ta dần cảm thấy lười biếng và không muốn đi làm trở lại. Chúng ta suy nghĩ về cái gì hay giá mà được nghỉ thêm ít lâu nữa thì thích biết mấy, nhưng sự thật vốn là sự thật, ta phải đi đến với thế giới, phải trở về với việc làm hàng ngày. Thời ra, thái độ của chúng ta, cái nhìn của chúng ta với việc làm mới là đi vào quan trọng. Khi chúng ta có cái nhìn đúng vào việc làm hàng ngày, ta sẽ không còn thấy đó là điều đáng buồn đáng nhún nhún, những sự vui vẻ bắt tay với công việc hàng ngày.

Đúng có một cái nhìn đúng đối với việc làm, ta cần có một triết lý sống đúng và triết lý này đặt căn bản trên niềm tin của chúng ta. Đối với những người đặt lòng tin nơi Chúa Cứu Thế, triết lý sống của chúng tôi hay niềm tin của chúng tôi về việc làm như sau:

1. Việc làm là một tiếng gọi

Việc làm là một tiếng gọi nghĩa là thế nào? Việc làm là tiếng gọi nghĩa là coi việc làm là một thiên chức. Nếu có ai hỏi chúng ta, Tại sao anh hay chị đi làm, thì câu trả lời đương nhiên là đi làm để sống. Nhu cầu căn bản của con người là cơm ăn, áo mặc, nhà ở và để có những thứ này ta cần phải có tiền. Và để có tiền ta phải đi làm, không ai cho chúng ta tiền luôn bao giờ. Đi

làm, dù là làm việc gì cũng đều có cái khó, cái khốn, cái buồn của nó, nhưng ta không thể tránh không làm việc. Thế thì ra không có việc làm ta sẽ cảm thấy khó chịu vô cùng vì việc làm là một phần của đời sống. Khi Thiên Chúa tạo dựng con người và trao khi con người phạm tội, Thiên Chúa đã giao công tác cho con người là trồng và giữ ngôi vườn Eden ở trung tâm mà Ngài đã tạo dựng. Làm việc vì vậy là một phần của thiên chức, một phần của đời sống. Ta không thể ăn không ngồi rồi mà tìm thấy ý nghĩa của đời sống bao giờ. Người trẻ nhưng trẻ trung hấp bệnh hoạn hay những người quá già yếu, làm việc bao giờ cũng là một phần của đời sống. Những người không tuấn, dù không làm việc nào vẫn luôn luôn tìm thấy những việc làm như nhặt, tình nguyện là niềm vui cho đời sống.

Nếu chúng ta biết, nếu chúng ta ý thức việc làm là một phần của đời sống, việc làm là một phần của thiên chức, việc làm là một tiếng gọi, chúng ta sẽ có một thái độ hoàn toàn mới với những gì chúng ta đang làm.

Trước hết chúng ta sẽ bỏ đi thái độ phàn nàn, chán nản, oán trách, cho rằng đi làm là đi cày, là kéo cày trả nợ. Chúng ta cần nhớ rằng Thiên Chúa tạo dựng chúng ta là để chúng ta làm việc chứ không phải để chúng ta không. Việc làm là một phần của đời sống. Khi suy nghĩ việc làm là tiếng gọi, là thiên chức, là một phần của đời sống, ta sẽ vui vẻ làm việc dù khó nhọc hay có khi không thích hợp và có những điều khi nào chúng ta đổ bộ mình.

Trong xã hội hiện có một thành ngữ tóm tắt là "triết lý làm việc của người Tin Lành" tiếng Anh là, "Protestant work ethics." Triết lý này phát xuất từ những người Bức Âu và một số người khác ở Âu châu chịu ảnh hưởng mạnh mẽ của phong trào Cải Cách Giáo Hội trong thế kỷ 16. Người dân ở những người này ý thức sâu xa việc làm là một tiếng gọi, là một phần của thiên chức cho nên làm bất cứ việc gì họ cũng vui vẻ, tận tâm mà làm. Họ không cho rằng mình làm việc cho một cá nhân hay đoàn thể nào, nhưng làm việc theo một tiếng gọi trên cao. Chính nhờ tinh thần đó mà kinh tế ở những người này đã phát triển nhanh và đưa đến một nền chế độ phú cường. Người khác, cũng có những quan niệm khác về làm việc đã khiến cho nhiều xã hội chậm phát triển không tiến bộ mà còn đi đến một chế độ thoái hóa.

Như vậy chúng ta thấy rằng chế độ quan niệm sống, một quan niệm về làm việc cũng ảnh hưởng rất nhiều đến kết quả công việc cũng như sức khỏe tinh thần của người làm việc.

Sau ngày 10 Lao Động, mới chúng ta sẽ trở lại với công việc thường nhật, chúng ta sẽ nhìn vào công việc của mình với một cái nhìn mới. Hãy nhớ rằng việc làm là một phần của thiên chức. Thiên Chúa đã đặt chúng ta trên quả đất này làm việc, không phải để nghỉ ngơi. Ý thức

nhưng vậy ta sẽ vui với công việc dù không thể nào tránh khỏi những phiền hà nặng nề hay khó chịu trong công việc.

2. Chắc có một điều này chúng ta nên nhớ, và đây là điều rất quan trọng. Một mặt, việc làm là thiên chức của con người, mặt khác, **làm việc nặng nhọc hay lao động là hình phạt của con người.**

Thiên Chúa tạo dựng con người, đặt con người trong vòng đời dằng dặc trôi chảy và giao phó, những con người đã bắt tuân theo Đấng Chúa Trời và hình phạt con người phải chịu là phải làm đổ mồ hôi trán mới có mà ăn. Lao động thật sự không phải là vinh quang nhưng lao động là hình phạt và chính trong Chúa Giê-xu là Đấng gánh vác tội lỗi cho chúng ta, chúng ta mới thật sự được an nghỉ.

Nhìn vào việc làm với hai cái nhìn đó sẽ giúp chúng ta một mặt thả lỏng trong công việc thoải mái, mặt khác giúp chúng ta biết tìm đến với Chúa Cứu Thế để giải quyết vấn đề bất an cho chúng ta bởi vì câu trả lời của vấn đề là tội lỗi và chính khi nào vấn đề tội lỗi được giải quyết ta mới thật sự được an nghỉ. Như vậy ta đã thấy hai điều quan trọng về việc làm: (1) Việc làm là thiên chức. (2) Việc làm khó nhọc hay lao động là hình phạt của Thiên Chúa.

3. Sau khi ý thức hai điều trên và đặt lòng tin nơi Chúa, chúng ta sẽ đi đến điểm thứ ba, đó là dù làm việc gì, chúng ta phải nhớ rằng **mục đích của chúng ta là làm rạng danh Thiên Chúa**.

Thánh Kinh dạy: "Anh em hãy ăn hoặc uống hay là làm bất cứ việc gì hãy làm vì vinh quang của Thiên Chúa." Điều này nhắc nhở ta rằng chúng ta có những cái nhìn khác nhau về công việc. Có những nghề được trọng vọng, cũng có những nghề bị coi thường. Nhưng thưa quý vị, dựa vào lời dạy của Chúa, không có nghề nào là hèn hạ bị coi thường cả, chính những việc làm gian dối hoặc ích kỷ hay bất chính, đi ngược lại với pháp luật và đạo đức mới đáng bị coi thường mà thôi. Vì vậy, dù làm việc gì, ta hãy hãnh diện và làm việc hết mình, coi đó như cách chúng ta làm vinh danh Thiên Chúa.

4. Điểm cuối cùng cũng là điểm rất quan trọng trong vấn đề làm việc hay việc làm, đó là chúng ta phải trả lời được câu hỏi: **"Chúng ta đi làm để được điều gì?"**

Dĩ nhiên chúng ta đi làm để có tiền sinh sống, nhưng thưa quý vị, đó không phải là mục đích cuối cùng của việc làm. Chúa Cứu Thế Giê-xu khi còn ở trần gian đã thực hiện một phép lạ, hóa bánh ra cho 5,000 người ăn. Đám người này về sau đã theo Chúa để mong luôn có được miếng ăn. Và Chúa đã phán dạy họ những lời như sau: "Hãy làm việc chứ vì đồ ăn hay là vất vả nhọc nhằn vì đồ ăn chứ không vất vả."

Chúng ta đi làm để kiếm tiền hay cuộc sống thì để kiếm tiền. Nếu bây giờ thay vì phát triển, người khác phát cho chúng ta trái cây và rau củ thì tốt hơn là chúng ta đi làm. Nhưng không ai trong chúng ta muốn lãnh lương như vậy vì trái cây và rau đó dù ăn nhanh, dù bán đi cũng không hết và sẽ bị hỏng. Cũng vậy, không ai làm việc để rồi chỉ nhận lãnh những gì sẽ tàn phai, mai mốt. Chúng ta muốn được công ra sức để nhận được một cái gì trường tồn, vĩnh viễn. Đó chính là ý nghĩa của Chúa Giê-xu dạy: "Hãy làm việc, đừng vì tiền bạc hay hư nát nhưng vì tiền bạc còn lại đời sống đời đời." Và Chúa Giê-xu đã cho biết làm việc để nhận được một cái gì còn lại đời đời chính là đức lòng tin nơi Chúa, đeo đuổi những giá trị trường tồn vĩnh cửu trên đời.

Bên thân mình, cuộc sống này chúng ta sống như thế nào để được tốt đẹp hơn mỗi ngày, mỗi tuần, mỗi tháng, mỗi năm hay cuộc đời. Việc làm của chúng ta vui hay buồn, thích thú hay không có là chúng ta không thay đổi được. Nhưng có một điều chúng ta thay đổi được đó là thái độ của chúng ta, cái nhìn của chúng ta vào công việc. Hãy ghi nhớ của Chúa dạy về việc làm: việc làm là thiên chức, việc làm là tiếng gọi, làm việc là để làm rạng danh Thiên Chúa và ta hãy làm gì để còn lại trong cõi vĩnh hằng, đừng chỉ chăm chú những gì chóng tàn phai đi. Trên hết hãy nhớ rằng tôi là nguyên nhân của mọi khổ đau, hãy đến với Chúa để được Ngài ban cho sự an nghỉ đích thực. Mọi Bên đến với Chúa, tìm an nghỉ nơi Ngài và rồi sẽ có cái nhìn đúng vào đời sống và việc làm để rồi Bên sẽ có thể luôn luôn vui sống dù cuộc đời có như thế nào chăng nữa.

Mục sư Nguyễn Thị

Chánh Mục Sư Trưởng Phái Đoàn Tin Lành